

בתוך הэн אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פן תט湧וון. והוסיפה שני דברים. אמרה, מפרי העז אשר בתוך הэн אמר אלהים לא תאכלו, ולא נאמר לה אלא מעז הדעת. ואמרה, לא תגעו בו פן תט湧וון. מה עשה סמא"ל הרשע? הלה ונגע באילן, והיה קאיין צוות ואומר: (תהלים ל) אל תבואני רגל גאונה ויד רשותים אל תנידני, אל תען בי, שנאמר ויד רשותים אל תנידני. חלה ואמר לאשה: חרי נגעתי באילן ולא מתי, אף את תגע באילן ולא תטווון. הכלבה האשנה ונגעה באילן, וראתה מלאך המוות בא בוגדה. אמרה: מלאך המוות זה מטה אולי עכשו אני מטה, והקדוש ברוך הוא עוזה לו אשנה אחרית נונתנה לאדם, אלא הריני גורמת לו שיאכל עמי. אם נמות - נמות שנינו, ואם נחיה - נחיה שנינו. ולקחה מפריון ונחנה גם לבלה. נתפקחו עיני שניהם וקחו שנינו. אמר לה: מה שהאלתני שקהו שני? כך קחו שני כל הבריות. ישב לו בדין אמרת, שנאמר (שם ט) ישבך לכטא שופטיך. קרא לאמור לו: לפה ברכות לאדם ואמר לו: אתה קולד שמעתי מפני? אמר לו: עירם ואחרא כי עירם אנכי ואחרבא. כי עירם אנכי - מפעלי. כי עירם אנכי - מצווני, כי עירם אנכי - מפעשי. ואחרבא.

מה היה לבoso של אדם? עוזר של צפן, והפשיטו מעליון. ראה עצמו ערים, שנאמר מי הגיד לך כי עירם אתה. אמר אדם לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, בשהיית לבדי שמא חטאתי לך, אלא האשנה שהבאתי נטהנה לי מן העז. אמר לה עמפה אשר נטפה עמפה העז. אמר לה הקדוש ברוך הוא: לא דיבך שהחטאתי לאדם? אמרה לפניו: רבונו של עולם,

אליהם לא תאכלו, ולא נאמר לה אלא מעז הדעת. ואמרה, לא תגעו פן תטווון. מה עשה סמ"ל הרשע הלה ונגע באילן והיה באילן צווח ואמר (תהלים ל"ז) אל תבואני רגל גאונה ויד רשותים אל תנידני, אל תען بي. שנאמר ויד רשותים אל תנידני. הלה ואמר לאשה, הרי נגעתי באילן ולא מתי, אף את תגע באילן ולא תטווון. הלה האשנה ונגע באילן וראתה מלאך המוות בא בוגדה, אמרה أولי עכשו אני מטה, והקדוש ברוך הוא הוא עוזה לו אשנה אחרית נמות תריני גורמת לו שייאל עמי אם נמות, שנינו. ואם נחיה, נחיה שנינו. ולקחה מפריון ונחנה גם לבלה, נתפקחו עיני שניהם וקחו שנינו. אמר לה מה זה שהאלתני שקהו שני, כך קחו שני כל הבריות. ישב לו בדין אמרת שנאמר (תהלים ט) ישבת לכטא שופטיך. קרא לאדם ואמר לו, למה ברכות מפני. אמר לו, את קולד שמעתי בגין ורעדו עצמותי ואריא כי עירום אנכי ואחרבא. כי עירום אנכי, מפעלי. כי עירום אנכי, מצווני. כי עירום אנכי, ממעשי ואחרבא.

מה היה לבoso של אדם עוזר של צפוץ, והפשיטו מעליון. ראה עצמו ערים, שנאמר מי הגיד לך כי עירום אתה. אמר רבונו של אדם לפני הקדוש ברוך הוא, אלא האשנה שהבאתי לך, אלא השבאות לי היא הדריכה אותה מדבריה. שנאמר האשנה אשר נתת עמידי היא נתנה לי מן העז. אמר לה הקדוש ברוך הוא, לא דיבך שהחטאתי לאדם. לי היא הדריכה אותו מדבריה, שנאמר האשנה אשר נתת עמידה לאדם?

הנח� השיאני לחתא לפניו. הביא שלשות וגור עלהם גוזרות דין. תשעה וששים קלות ומות, והפל סמא"ל ואות הפת שלו ממוקם קדשיהם מן השמים, וקצת רגלו של נחש, וארכו מכל חיה ומכל בהמה, ופקד עליו שיחיה מפשיט את עורו אחר שבע שנים: ע"כ.

ויאמר אל האשה אף. רבבי יוסי אמר, באך פתח ואך הטיל בעולם. אמר לה לאשה, באילן זה ברא הקדוש ברוך הוא ודאי את העולם, אכלו ממנה והייתם באללים יודעי טוב ורע. שהרי הוא כה הוא אלהים שמו עז הדעת טוב ורע, ועל זה והייתם באללים ידעינו וגוי.

אמר רבבי יהודה, לא אמר לך, שאלו אמר באילן זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נאה היה, כי היא גרגוץ ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא, מאילן זה אכל הקדוש ברוך הוא ואנו ברא את העולם, וכל אמן שנא את חברו, אכלו ממנה ואתם תהיו בוראי עולמות. ועל זה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנה וגוי, ומשום שהוא ידע את זה, צוה אתם עליו שלא תأكلו ממנה.

אמר רבבי יצחק, מכל דברו שקר. בתקלה שאמרו שקר היה - שפטותך אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עז חנן, ולא לך, שהרי בתוב מכל עז הגן אכל תאכל, ובכלם התריר לו.

אמר רבבי יוסי, הרי שנינו שציה אותו הקדוש ברוך הוא על עבורה זרה, שפטותך ויצו. ה' - על ברפת הנאים. אלהים - על הדרנים. על האדים - על שפיכות דמים. לאמר על גלי עריות. וכי במה אינשי הוא

אמירה לפניו רבונו של עולם, הנח� השיאני לחתוא לפניו. הביא שלשות וגור עלהם גוזרות דין תשעה וששים קלות ומות, והפל סמ"ל ואות הפת שלו ממוקם קדושתן מן השמים, וקצת רגלו של נחש ואיררו מכל חיה ומכל בהמה ופקד עליו שיחיה מפשיט את עורו אחר שבע שנים.

ע"כ: (עד כאן מההשפות)

ויאמר אל האשה אף. רבבי יוסי אמר. באך פתח ואך אטיל בעולם. אמר לה (דף לו ע"א) לאתתא באילנא דא ברא קדשא בריך הוא עלםא ודאי. אכלו מניה והייתם באללים יודעי טוב ורע. דהא איהו הכי הויא אלהים שמייה עז הדעת טוב ורע. ועל דא והייתם באללים יודעי וגוי.

אמר רבבי יהודה לא אמר הכי. דאלו אמר באילנא דא ברא קדשא בריך הוא עלמא, יאות היה. כי הוא גרגוץ ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא מאילנא דא אכל קדשא בריך הוא וכדיין ברא עלםא, וכל אומן סגי לחבירה, אכלו מניה ואותו תהוו בראן עלםין. ועל דא כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנה וגוי, ובגין דאיהו ידע דא אפקיד לכוי עליה דלא תיכלו מניה.

אמר רבבי יצחק בכלא מלילו שקר. בשירותה דאמרו שקר היה. דכתיב אף כי אמר אלהים לא תאכל מכל עז הגן. ולאו הכי. דהא כתיב מכל עז הגן אכל תאכל וכלתו שרא ליה.

אמר רבבי יוסי ה' נניין דפקיד ליה קדשא בריך הוא על עבודה זרה. דכתיב ויצו. כי על ברפת השם. אלהים על הדיניין. על האדים על שפיכות דמים. לאמר על גלי עריות. וכי במה אינשי הוא